

PLAIVRI HUNEDORENE

REVISTA ASOCIAȚIEI CORP. DIDACTIC
 PRIMAR DIN JUD. HUNEDOARA.
 ORGAN DE CULTURĂ PROFESIONALĂ ȘI GENERALĂ.

CUPRINSUL:

	Pag.
Sfârșit de an școlar, I. Măgură	1
Patriotism de fapte, nu de vorbe, <i>A. D.</i>	3
»La nostra Donna«, <i>Alexiu David</i>	6
Corespunde școala act. pr. șc. active?, <i>V. Rusu</i>	9
Școala în munții moșilor, <i>Virgil I. Mareș</i>	11
Ora de povești, <i>Dubenschi D. Octăviân</i>	14
Cunoașterea lumii prin simțuri, <i>Ramses</i>	15
Pentru aviația română, <i>Gh. B.</i>	17
Recenzii: I. C. Petrescu: Regionalismul educ., <i>M. L.</i>	18
Cuțurigu Chichiri!, <i>N. Saxu</i>	20
Cooperativele școlare (statute), <i>Gh. Fotescu</i>	21
Incheem anul al doilea de apariție, <i>Redacția și Adm.</i>	25
Cronica mărunță:	
Apel către tineret. int. român, <i>Ștefan I. Macri</i>	26
Cercul cult. Hunedoara, * * *	27
Decorarea învățătorilor din jud. Hunedoara, * * *	28
O îndreptare, <i>Redacția</i>	28
Sumarul numerilor (1-20), oficiale, dela administrație etc.	

Revista „Plaiuri Hunedorene“ apare lunar sub conducerea unui comitet de redacție compus din :

Sabin Jula — Simeria, președintele Asociației învățătorilor,
A. Constantinescu — Hunedoara, v.-președintele Asoc. inv.,
Ioan Ciora — membru în Comitetul Asociației învățătorilor,
Nicolae Crețu — Orăștie, membru în Comitetul Asoc. inv.,
I. Morțun — Simeria, secretarul Asociației învățătorilor,
Alexiu David — Petroșani, institutor.

Redacția : **AL. DAVID**. — Administrația : **GH. ITTU**.

COLABORATORII REVISTEI

Izabela Sandoveanu și **Apostol Culea** — București, **Olimpia Teodoru** — Lugoj, **Victoria Popagoga** — Hunedoara.

Constantin Sporea, **Victor Solomon**, **Elena Sporea**, **I. Mihu**, **N. Sporea** și **Iosif Stanca** — Deva, **I. Măgură**.

C-tin Stan și **Petre Petrescu** — Sibiu, **Vasile Lucaciu** — Petroșeni, **Marin Biciulescu** — București, **P. Rusu** — Tebea, **Alexiu David** — Petroșeni, **Sabin Jula** și **I. Morțun** — Simeria, **Nicolae Crețu** — Orăștie, **A. Constantinescu** și **Valeria Nemet** — Hunedoara, **Ioan Baciu** — Răcăștie, **Daniil Popescu** — Hășdat, **Pavel Popescu** — Peștișul-Mic, **Pompeiu Hossu Longin** — Vulcan, **Sterian Ciucescu** — Ruda, **N. Roșca-Greci**, **G. Mironescu** — Iași, **I. Bura**, **Pavel Lazăr** — Brad, **M. Butoi** — Luncoiul-de-sus, **G. Enescu** — Pitești și **N. Danielescu** — Deva, **Elisabeta Beisser Ghelar**, **Niculae Manea** — Curpeni. *M. Bogza, E. Dan, Veronica Oana, Gh. Ittu, P. D. Cristea, V. Popa, Veturia Mărginean, Emilia Ivașcoiu, P. Simoiu, Gh. Fotescu, D. I. Băgescu, Gh. Beuran, Ion C. Florea, I. Barna, O. Dubenschi, N. Manea, M. L. Ramses, V. I. Mareș, I. Mermezeu, I. Mânduc, I. Trifoiu, I. Brătulescu, T. Ittu, Hartwig Fr.*

Manuscrisele se vor trimite direct redacției.

Manuscrisele nepublicate nu se înapoiază.

ABONAMENTUL :

Pentru Corpul didactic și intelectuali Lei 100 pe an.
Pentru instituții și Comitete școlare Lei 240 pe an.
Costul unui număr Lei 10.

IULIE ȘI AUGUST REVISTA NU APARE.

SFÂRȘIT DE AN ȘCOLAR

În primele zile ale unei primăveri, atât de târziu sosite, școlile își închid, precipitat, porțile. Părăsim, ca la comandă, sălile întunecoase, umede și prăfoase, unde am picurat un an întreg — și ce an greu — în sufletele nevinovate ale copilașilor, nectarul dumnezeesc al învățaturii, al luminii. Ne chiamă grabnic soarele cald și verdele câmpului și al pădurii.

În sufletul nostru ducem amintirea celui mai crâncen an din istoria învățământului românesc. Nenumărate și nespuse de umiltoare privațiuni am îndurat în acest an, dascăli și elevi. Poveștile despre suferințele celor dintâi dascăli și elevi, dela începutul școlii românești pălesc în fața imensității de suferință ce s'a abătut, în nefastul an de școală ce se încheie, asupra noastră. Zilnic în față cu chipurile triste, îmbătrânite înainte de vreme, supte de foame și de boli, ale micilor mucenici cari, în aceste vremuri de groază, au îndrăsnit să urce calvarul spre

lumină, dascălul român, umilit de mizerie, cu familia înfometată, încercând tot felul de expediente să poată trăi de pe azi pe mâine, a ținut totuși în mână-i tremurândă făclia culturii românești. Atunci când puterile omenești aproape l-au părăsit și nici îndemnul de îmbărbătare nu s'a arătat de nicăiri, el a făcut apel la toate forțele lui sufletești, n'a blăstămat, nu s'a revoltat ci a stat, stoic, la postul lui de onoare și și-a îndeplinit conștiincios dotorințele. Deși tot ce vedea, tot ce auzia, îl descurajau nespus. Îl descurajau elevii, victime ale reducerilor și ale raționalizărilor, dimpreună cu familiile lor. Iar situația lui de victimă a economiilor bugetare încă nu era mai bună. Și astfel — fără să vrea — i s'a format convingerea, întărită zi de zi, că școala românească însăși a căzut victimă grozăviei vremilor cari ne zguduie. Asprimea vremurilor a constrâns pe grădinar să samene în locul florilor cari delectau odată ochii, plante mai utile, menite să sature apetituri mai vulgare. Trandafirii se ofilesc în ronturile vieții românești, se lăfăe numai ceapa și prazul. Școala românească a fost jertfită pe altarul echilibrării bugetului. Și să nu ne mirăm, dacă suflul geros al vremii a înghețat în sufletele dascălilor idealismul legendar de altădată.

Vine vacanța. Sănătatea șubrezită ne mână la munte, ne îndeamnă la mare. Trupul și sufletul ostenit cer odihnă și întremare. Și nu vom avea parte de ele. Tezaurul sărăcit nu ne poate răsplăti munca. Vom răbdă mai departe chinurile îndurate într'un an cumplit și ne vom întoarce la toamnă și mai șubrezi și mai obosiți, la munca noastră. Părinți ai elevilor noștri, cari aveți din ce trăi, gândiți-vă în zilele de desfătare ale vilegiaturii voastre, câteva clipe, la suferințele ce le îndură dascălii lor, gândiți-vă la trandafirii ofiliți din ronturile părăsite ale vieții românești.

I. MĂGURĂ

PATRIOTISM DE FAPTE NU DE VORBE GOALE!

Desvoltarea sentimentului patriotic în elevi este una dintre scopurile și îndatoririle cardinale ale școlii primare. Pentru aceasta școala primară se folosește de istorie, de geografie, poezii și serbări naționale. Deodată cu predarea acestor lecțiuni, învățătorul caută să comotioneze sufletul elevilor, atunci când la istorie îi pune în legătură cu sufletul și cu aspirațiunile dar mai ales cu jertfele înaintașilor și ale strămoșilor, când le face cunoscut pământul sacru și brazda udată de lacrimi și sânge a celor ce au apărut-o în vremuri grele, frumuseța naturală a regiunilor, când le predă poeziile, în cari s'a cristalizat patriotismul marilor poeți în forme estetice, plăcute, când la serbări naționale învățătorul se pătrunde pe sine însuși de însemnătatea evenimentelor sărbătorite și caută să-i transpună și pe elevi în acelaș plan de gândire și de meditare și cu un cuvânt, oridecâteori i-se prezintă o ocaziune potrivită.

Sentimentele puternice și vibrante pătrund cu putere uimitoare și sufletele micilor școlari, prin puterea de influință și de sugestie, pe care o exercită educatorul adevărat asupra lor.

Durere însă, nu toți învățătorii au acest mare dar și nu toți învățătorii sunt educatori. Or, sentimentul patriotic este, tocmai, în funcție de educație. Sentimentul patriotic nu se poate învăța, oricât le-am tocă la ureche să-și iubească patria. Acest fel de a sădi sentimentul nobil, de care am pomenit, în elevii, ar fi și o pierdere de timp zadarnică și o apelpiseală jenantă dar și de un efect egal cu nimic. Patriotismul de vorbe este un patriotism searbăd, sec, de care țara și fiii ei se pot dispensa!

Cu nețărmită durere vedem, doar, azi, cum țara noastră se sufocă de acest fel de patriotism, de vorbe mari, de declarații patetice și de un șovinism prostesc. Delsa un capăt al țării la altul, delsa ministru la pantofar și delsa țăran la bancher, ca și delsa soldat la mareșal, toți fericesc și laudă țara, cu vorbe, dar puțini, foarte puțini sunt, acei ce simt adevărata durere de durerea cea mare a țării, puțini sunt acei, în sufletul cărora vibrează cu adevărat flacăra sfântă și cari sunt gata de jertfe, de jertfe neprecupețite, până la jertfa cea mare, a vieții.

Deaceea văzând durerea de azi a neamului nostru, dascăli din toate părțile țării noastre, să ne hotărîm a sădi și a cultiva în elevii noștri, un patriotism mai mult de fapte decât de vorbe, un patriotism mai mult adânc și tăcut decât lărmuitor și reclamașiu.

Deaceia mijloacele arătate mai sus nu sunt indestulătoare nici chiar pentru cei ce au darul de a se emoționa și a zgudui și pe alții, decum pentru cei cari nu-l au de loc. Și sunt mulți aceștia, dar aceasta nu-i o crimă, nici un rău mare.

Aceștia au altă armă și alt mijloc mai eficace pe care trebuie să-l întrebuițeze și ceilalți și iată care.

Deprinderea repetată la fapte [patriotice] Sunt atâtea ocașii, când învățătorul împreună cu elevii pot aduna bunii sau alimente cu cari să ajute pe orfani, pe văduve și pe mutilații războiului, din comună. Eșirea de 2-3 sau și de mai multeori cu elevii, la crucile dela căpătâiul Eroilor și așezarea unei cununite de flori pe ele, visitarea unui loc istoric, reculeșirea de câteva clipe sub cupola vreunui vechi mănăstiri voivodase, fac mai mult decât mii de percepte patriotice!

Și apoi învățătorul, care a reușit prin stăruința lui de toate zilele și clipele, prin diplomația lui să convingă comuna, la întreținerea unei școli model, curățică, care a reușit să mai dea sărăcuților câte o cărticică sau o hăinuță, să mai aline din când în când foamea vreunui elev orfan sau sărac, să dea îndrumări bune, să fie un părinte bun, un învățător ce este sfetnicul tuturor și un exponent hotărât al ideii de patrie, unul care lucrează în numele patriei, care l-a ridicat și la trimis — învățătorul acela va face, cu siguranță, să se simtă, real, mâna ocrotitoare și sânul cald al Patriei, în inima elevilor și a părinților lor.

O astfel de școală și un astfel de slujitor al ei sunt simboluri vii și văzute ale binefacerilor Patriei. Prin toți factorii culturali și mai ales prin societate își poate arăta patria binefacerile ei de mamă dulce, pentru toți fiii **Deopotrivă**.

Și atunci, când toate viitoarele vlăstare ale neamului nostru vor simți această sevă dulce, hrănitoare, ocrotitoare și iubitoare a patriei se va putea să nu iubească ei această mamă simțită la tot pasul? Atunci patriotismul de vorbe goale, umflata nu-și va mai avea rostul, fiind înlocuit cu adevăratul patriotism, acel **de fapte**, căci el singur e folositor țării și fiilor ei.

Să creștem patrioți „curați cu inima” nu farisei orgolioși asupra celui mai nobil simțământ!

A D.

— *Premiu pentru folclor.* Arhivele de folclor de pe lângă Academia Română au decernat 3 premii pentru culegeri de folclor. Toate premiile s’au dat învățătorilor. Premiul 3-lea, de 1000 lei a fost câștigat de colegul și colaboratorul nostru P. Hosu Longhin, dela Vulcan. Felicitări.

— *Buletinul oficial al Ministerului Instrucțiunii.* A apărut No. 1 al Buletinului oficial cu articole de d-nii: C. Kirîțescu, I. Bratu, I. I. Gabrea, A. Demetrescu și C. Stan, cu o mulțime de recenzii și partea oficială. Tiparul și întreaga înfățișarea buletinului s’a făcut în condițiuni excelente. Face cinste oficialității. S’a trimis aproape tuturor școlilor din țară.

„LA NOSTRA DONNA“ ...

Am vizitat, în excursiunea noastră pedagogică și marea pinacotecă, din palatul regal al Dresdei. Într-o aripă a acestui palat, zidită de August Tatăl și aranjată de August Cel Tare, cu fiul său, — se adăpostește marea și celebra galerie de picturi, care formează mândria cea mai mare, a acestui oraș.

La întâiul etaj, decum intrăm, privirea ne-o captează tablourile renașterii, cu perspectiva dulce și minuțiozitatea severă a maeștrilor italieni: *Francesco, Corregio și Veronese*, cari numai în palatul Dogilor, din Veneția, sunt mai bine reprezentați decât aci. Dintre mulțimea tablourilor, te fură, îndată, arta desăvârșită a tablourilor: „*Venus dormind*” a lui *Giorgio Castelfranco*, *Madona sfântului Francisc*, *Noaptea sfântă*, *Madona sfântului Sebastian*, toate eșite din penelul lui *Corregio*, ele farmecă, aci prin contraste, aci prin lumina concentrată numai asupra pruncului Isus, dar mai cu seamă, impresionează adânc, prin gradația de sentimente. Tot ca particularități de seamă ale stilului renașterii, trebuie să considerăm și delicateța feminină a sf. Ioan din tabloul, *Madona sfântului Gheorghe*, cu figurile cari parecă ies în relief, ale aceluiș maestru: *Corregio*. Captivantă este și: *Madona din Cana de Paolo*. Dela *Nunta din Veneția*, de Caliari și *Madona*, cu fața strălucind de o puternică lumină, a lui Tizian, este o serie admirabilă de opere, din care remarcăm: *Rugăciunea regelui* de acelaș maestru al școalei venețiene, apoi lucrările artiștilor: *Giorgione, Tintoretto, Mantegna, Lorenzo di Credi, Palma, Vecchio*.

Iată și celebra și nemuritoare pânză a lui *Raffael*: „*La nostra Donna*”, numită *Madona Sixtină*, singură într-o cameră, așezată pe un altar. În fața ei, admiratorii, contemplându-o, au căzut în extaz. Muți și nemișcați stau toți în fața ei! Viziunea este cu adevărat divină și emoțivă neobișnuit de puternică. Primul gând, ce te năpădește, după aceste sentimente nedeslușite de admirație, este că, atât de minunat a spus Eminescu, atunci când a zis: »O! cum Raffaell creat-a pe madona Dumnezee, cu diadem de stele, cu surâsul blând vergin!«

Dostojevski, stând ore întregi înaintea tabloului, se

revoltă contra tinerilor Ruși și a Englezilor, cari nu mai găseau nimic deosebit în această operă.

»Bătrânii sunt aceia, — spune dânsul, — cari au re=marcat celebritatea acestui tablou!«

Cum se umflă voalul, ce acopere capul Madonei și cum picioarele=i abia ating pământul, ți=se pare că, ea coboară majestuos, din ceruri, cu sfântul prunc în brațe, învăluită în lumina cerească, în ochi, cu un sentiment divin de Mamă a lumii, sentiment, ce robește pe orice privitor, decum a întâlnit ochii ei dumnezești.

Goethe, inspirat de vraja acestei blânde priviri, a spus : »Așa te schimbi tu, să=ți vedem imaginea, (care ne privește majestuos de sus) chip al Mamei, Regină a femeilor, penelul minune a imprimat=o. Se uită aici, cu cele mai desăvârșite trăsături artistice, Copil și Dumnezeu, Mamă și tânără femeie, în acelaș timp, expuși într'o divină schimbare la față. Tabloul însăși este o lume, o întregă lume artistică, care ar face celebru pe creatorul ei, chiar dacă numai atât ar fi pictat«. — Napoleon încă a rămas adânc impresionat de arta acestei opere nemuritoare. La fel și alți oameni de seamă ca : Schopenhauer, Hebbel, Carus, Jacobsen, Licht=wark, Spengler, Grimm ș. a.

Trecând la lucrările pictorilor din Țările de jos, te urmărește în câteva tablouri, calul alb din mijlocul tablourilor și tonul sombru al lui *Wouwerman*, întunecatele dar preci=zele chipuri ale lui *Hobbema*, *Everdingen*, minuțiositatea țesăturii în covoare, reflexul și resfrângerea luminei, la Jean Vermeer, *Beșivii* lui *Ostate*, delicateța, liniștea și fineța din tablourile *Heda* și *Borch*, melancolia, pitorescul și zbuciumul din tablourile lui *Ruisdael*, *Dyck*, *David de Heem*, *Brueghel*, până la titanii penelului : *Rembrandt*, *Rubens* și *Jordaens*. Cele mai de seamă lucrări ale lui Rembrandt sunt : *Autoportret*, *Rembr. și Sashia*, *Jertfa* lui *Manoach*, *Portretul* lui *Rijn*. Este cea mai valoroasă sală : toate respiră liniște, pace, armonie, odihnă sufletească. Aci are și *Rubens* pe *Mercur* și *Argus*, Ursitoarele, *Paris alege din cele trei frumoase*, *Vulturul fură un copil și un bătrân*, *Hercules beat*, tablou foarte impresionant, *Diana la vânătoare*. Este pictorul cărnii și al femeii frumoase.

Hans Holbein, celebrul pictor german al »madonelor întristate«, excelează prin amănunt, în tablourile *Morette* și un dublu portret și lucrează cu puține culori: negru, brun și verde, totuși, capul din portret are ceva specific englezesc și una dintre cele mai frumoase expresiuni. Al doilea mare pictor german, *Dürer*, este reprezentat prin portrete și „*Cristos pe cruce*”, un tablou de altar de mare anvergură.

În etajul al doilea, sunt picturi din veacul 16, 17, germane, franceze, italiene, spaniole — *Canalotto, Murillo, Dolci, Tiepolo* ș. a.

Pictura modernă este în aripa sudică, la parter. Impresia, ce ai după vederea întâielor pânze, este că te-ai afla între niște tablouri mângălite de copii. Cubism, impresionism și toate ismele moderne, cari din cari mai originale și mai ciudate, se perândă. Multe din ele numai sentimentul frumosului nu deșteaptă în om; totuși, unii dintre moderni s'au ridicat la renume și sunt premiați pe la expoziții, ca cea dela Veneția. Mai demni de luare aminte sunt: *Max Slewogt* cu *Dansatoarea rusă*, *M. Leberman: Copii jucându-se*, este considerat drept cel mai mare pictor german, de azi. *Buchwald* — pointilist. *P. Rötzler, Gotthardt Kuhl, Robert Sterl* cu ai săi *Hamali pe Volga*. *Trübner: Dama voalată*. *V. Leibl: Cap de țărăncuță*, este cât se poate de expresiv. *Müller: Călugărița*. *Fr. von Uhde: Noaptea sfântă*. Prea frumoasă este: *Inmormântarea lui Isus* de *Max Klinger* și *Familia de pescar* a lui *Pierre Pouis*.

Scriind despre această pinacotecă, Goethe zice: »Am fost, 12 zile, la Dresda să vizitez galeria de picturi, am văzut cece se numește de văzut. Dresda este locul pompei și dacă mi-e îngăduit să adaug ceva, n'aș mai pleca nicidecum de acolo. — Așteptând nerăbdător, a sosit ora când se deschide pinacoteca. Am intrat în altar, mirarea mi-a întrecut toate închipuirile ce-mi făcusem. Această sală, care se oglindește pe sine, în care, în cea mai mare liniște domnește pompa și curățenia, tablourile orbitoare, tot mai aproape de acele vremi, în cari au fost aurite, padimentul îngrijit, sălile folosite mai mult de privitori decât de lucrători, — deșteaptă în sufletul meu sentimente sărbătorești — fără pereche în felul lor — și cari se aseamănă

cu astfel de simțiri, ca și când aș intra în casa lui Dumnezeu, mai sublim decât podoaba templului, făcând-o obiect de adorație, noi le-am expus numai pentru a servi scopuri artistice.»

Aproape în fiecare sală sunt grupuri de vizitatori. Unii privesc cu plăcere, alții discută însuflețiți. Am văzut și atâția tineri, cari s'au apucat să copieze unele din operele măestre, cărora omenirea, iubitoare de frumos, se închină de atâta amar de vreme.

Am părăsit acest templu al frumosului, în care am petrecut abia câteva ore, încărcat de cele mai frumoase amintiri și înălțat de cele mai nobile sentimente. În curtea palatului sunt fântâni săritoare, opere de artă, fel de fel de podoabe în stilul baroc și rococo, în grădini mândre se adăpostesc statui antice, toate amintind vremea de mărire și glorie a împăraților Saxoniei, începând cu pomenitul, August Cel Tare, a cărui memorie și mit este păstrat pretutindeni în acest oraș și ale cărui așezăminte de frunte, el le-a fondat.

ALEXIU DAVID.

CORESPUNDE ȘCOALA ACTUALĂ PRINCIPIILOR ȘCOALEI ACTIVE ?

(Urmare și sfârșit).

Făcând abstracție de școlile dela orașe și de cazuri izolate la sate, școala primară suferă din mai multe puncte de vedere și anume: de localuri, de material didactic și de personal didactic.

Nu toate școlile primare își au localul lor propriu și aceasta este lipsa cea mai mare. Am văzut școli funcționând în case, dacă erau de zid, erau lipite cu pământ pe jos de unde aerul se încăcă cu praf ce jucă în razele soarelui care deabea puteau străbate prin ferestruicele mici și cărpite cu hârtie. În Dobrogea am văzut o școală cu o ușă așa de stricată, că abea se mai ținea, iar pe sub prag, care era așezat la peste 15 cm. dela podele, pisicile intrau nestingherite pe sub el.

În alte părți unde sunt localuri vechi n'au fost amenajate după spiritul vremii. Curtea și dependențele stricate și murdare. Să pășim înăuntru: Iarăș jale. La unele, care sunt închiriate, de

obicei, sunt lipite cu pământ, ferestre mici, iar băncile făcute pentru oameni mari, nu pentru copii. Dacă, Casa Școalelor a înzestrat de curând pe unele școale, tot au rămas altele, fără materialul didactic necesar. În definitiv s'au dat tablouri și hărți. Nu-i destul. Nu s'au dat tablouri industriale și agricole, aparate fizice, corpuri geometrice și globuri. Acestea lipsesc și poate dacă se găsesc la unele școale, acestea și le-au procurat din comerț cu prețuri foarte ridicate și pline de incorectitudini în ce privește scrisul și coloratul. Muzeele lipsesc, asemenea și atelierul. Grădina școlară dacă există este folosită cu scop utilitar, iar câmpul de experiență nici nu se vorbește de el decât în lege și regulament. Sunt școli fără firmă și drapel. Aceasta este cruda realitate a școlii noastre primare, pe care trebuie s'o recunoaștem.

În ce privește personalul didactic recunoaștem, că legea e categorică, 60 elevi pentru un învățător, însă legea după ce cere ca fiecare școală să aibă 7 clase, nu se întrebă cum va putea face educație și instrucție o singură persoană când cei 60 elevi sunt împărțiți în șapte clase. Centralizarea? E o ficțiune scrisă pe hârtie și literă moartă de lege.

Să ne întoarcem la frumoasele principii dela baza școlii active. Oare dacă se aplică undeva, pentru cele mai multe școale nu rămâne un ideal veșnic urmărit și foarte greu de atins? Cum vom putea forma personalități armonioase, cum vom putea noi ține seamă de principiul intuiției de ex. când ducem lipsă de cel mai trebuincios material, sau de principiul activității practice când ne lipsesc ateliere, grădini de experiență și câmpul? Sau dacă sunt, ori sunt improprii ori prea departe și cum spuneam o singură forță didactică îi este imposibil să aducă totul la îndeplinire.

Gustul estetic preconizat de Schiller, va putea fi dezvoltat pentru a face acord cu celelalte calități sufletești, în școale cu pământ, cu uși și geamuri sparte! De sigur că nu. Dar însăși existența copilului nu este amenințată de insuficiența aerului curat și de praful purtător de microbi?

Trebuie să recunoaștem că războiul a zguduit din temelii societatea, că numărul școalelor s'a înmulțit după război, iar criza economică și financiară e foarte accentuată. Timpul scurt nu poate să îndeplinească totul dintr'odată. Totuș, mărturisesc că acesta este aspectul școalelor noastre, făcând abstracțiile menționate.

Concluzii. Bazat pe aceste constatări, cerem: Comitetul Școlar județean să fie un for cu o voință puternică, să adune

fonduri pentru susținerea școalelor, direct dela Comunele respective, pe care să le verse Comitetele Școlare rurale, iar acestea să fie numai niște organe de execuție.

Pe lângă acest comitet să existe o comisiune care să aibă însărcinarea de a procura și înzestra școalele cu material didactic pe spesele comunei respective pe care o va obliga să-și achite acele sume.

Să se dea posibilitatea învățătorilor să aibă grădiniță școlară. Învățătorii să-și facă muzeu școlar. Deasemeni Comitetul Școlar Județean să ia măsuri pentru înființare de ateliere și expoziții. Cei ce se disting să fie premiați.

La fie care școală să fie cel puțin doi învățători.

Totuși dacă aceste cereri, vor rămânea un simplu șgomot fără a sguđui atenția celor vizați, Asociația corpului didactic primar este în drept de a se ocupa și de aceste chestiuni. Până atunci, dacă aceste desiderate se vor îndeplini vre-o dată, noi învățătorii cari suntem cei ce suferim să ne spunem cuvântul atât în congres cât și la adunarea Comitetului Școlar Județean, deoarece prin școale bune, bine înzestrate personal didactic suficient, numai atunci vom crea oameni liberi, ca voințe tari, cari vor stă ca stâlpi de granit la temelia țarei. Să nu disperăm, ci la luptă cu toții.

V. RUSU.

ȘCOALA ÎN MUNȚII MOTILOR

Pe Murăș, la Jibot, unde după ce a-i trecut apa ce curge masiv între două țarmuri fără prund, cu cinul sau brudina, — spre nord în munții Apuseni, se deschid mulțime de văi, cu pârâiașe ce șerpuiesc din hotare necunoscute.

În acel loc, una dintre aceste văi, — al cărui pârâiaș a săpat în țarmurile țarmate cu straturi de piatră forme simioase, interesante și fermecătoare, — dă drum liber spre țară. la cinci sate cu casele ascunse după stânci și cute, în munții frământați. De aci nu se poate merge decât cu țiliga cu boi, iar călătorului îi rămâne ca mijloc de deplasare picioarele și un ciomag cu care se sprijine în săriturile din hudá'n hudă, din piatră'n piatră, prin apa văii. Aproape unde se termină valea printre stânci metalice, unde se înfundă văile și dealurile se proiectează pe orizont în perspective pitorești, tabloul se desenează cu o școală acoperită cu țiglă și cruciulițe.

E școala din Valea-Mare.

Aci uneori, câte o piatră se rostogolește, rupându-se din dealul prăpăstios, vre-o voce se prelungește în zeci de ecouri lovită de stânci și totdeauna apa cristalină șoșotește constant, încolo liniște, linște!. Dela școală abiă dacă se vede o moară, printre nuci bătrâni și plopî înalți, sau poteci ce schimbă în amphiteatre dealurile mai așezate.

Primul prieten, — al învățătorului care așezându-se aici, trebuie să-și cerceteze înclinațiunile de solitar, — *Burcuș*, un câine cu șort alb pe pânțele, legat frumos după gât și cistineu pe șold, se prezintă făcând lungi temenele, repetate bătăi din coadă și lingându-se pe bot cu înțeles, apoi Vian, un mocănuș din cls. II-a, care acum mă vizitează des. Intr'o zi, după ce a plecat spunând: „*Sănătate bună*„, mi-a zis sfios:

— „*Mie îmi mai place cu mata, ca cu hăl de s'o dus, că știi zicale multe, cu lauta*”.

Un pedagog pare-mi-se suna că unui bun educator, îi trebuie o apreciazabilă doză de copilărie. Aceasta copilărie, în nici o parte nu se poate dobândi mai bine, ca acolo unde copii cari te înconjoară, ți-se prezintă ca o curiozitate în tot felul lor de viață. La mine la școală, este o uniformă simplă, ieftină și simpatică, ce mi-a plăcut dela început: pantaloni strimți, opinci cu vârful mare sucit pentru a luneca repede apa după ele, chimir cu briceag și hășcău de crișari, chieptar cu flori în care negrul se reliefează, mânecar cu jep, straiță băjenar cu ciucuri și flori, pe mânecar, toate albe, iar de sub pălăria cu margini înguste se lasă pe frunte: „*moșul*”. Toți voinici și frumoși!

Vorbirea lor, cu un vocabular aproape nou pentru mine și cu o intonație caracteristică, mă face să vorbesc mult cu ei, așa că ne-am împrietenit din povestiri, ce le fac la sfârșitul lecțiilor cu hazul de care dispunem, fiindcă suntem toți prieteni și vorbim ca dela egal.

Povestirile, cari trec dincolo de satul nostru, sunt dela Zlatna și Abrud, Cib sau Pătrânjeni, — unde în împrejurări curioase un mistreț a omorât un urs, iar vânătorul pândar i-a luat pe amândoi, — se termină cu un cântec, ale cărui cuvinte multe-s fără înțeles, dar a cărui melodie cu timbru metalic, răsună a jale sau a voie bună: „*La doina, doina, doina!*”

Dimineața, întră în camera mea, ca și la ei, vin la sobă, mă întrebă dacă mi-e frig, stau până se încălzește în clasă și începem

lecțiile. Timiditate, nu există la acești copii cari pășesc cu curaj pe cele mai prăpăstioase coaste, cu traista și bâta puternică. Atâția copii sunt în clasă, câte bâte sunt rezemate de zidul școalei, fiindcă fetele și băieții sunt echipați la fel.

Cineva, care pentru prima oară întră într'un sat de acest fel și vede o fetiță de-o șchioapă, încinsă de câte-vă ori cu zalele unui briceag înfipt la brâu și o măciucă mai mare ca ea, nu-și poate opri măcar pentru un moment râsul.

Prietenia dintre învățător și copii prin aceste locuri muntoase și singuratice, devine o necesitate, iar copilăria și senitatea la lucru, se imprimă ca ceva foarte firesc ce nu se mai pierde!

VIRGIL I. MAREȘ
(din rev. „Graiul Dâmboviței”)

TRAGMENT DIN POEZIA „INVIERE”

de „Un poet nou”.

— „Un rumân bătrân, tot cu dulamă,
Cumpănea un pepene în palmă —
Domnișoara spunea că-i Moș Dumnezeu
Ține pământul, cât e de greu.

Satul se 'mbulzea la liturghie,
Ca în Sărbători, la prăvălie.
Și-acum încă, dulce, mă'nfioară
Glasul popii Tache, de vioară.

De privighetoare din lăstar.
Și mă văd copilul mânios:
Că pe Domnul Isus Cristos
L-omorîră oții de jandari.

Inimă curată ca orezul,
Inimă din clasele primare,
Te-ai grijit în Săptămâna mare?
Ieși dintre copii de spune **Crezul.**

(din Gândirea)

„ORA DE POVEȘTI“

Un mijloc foarte eficace pentru a trezi dragoste față de carte, e „Ora de povești”, care prin ord. minist., s'a și introdus săptămânal.

Trebuie să o introducem, nu numai datorită ordinului, apărut mai recent, ci datorită convingerii că e folositoare și ducătoare la scop și că prin acest mijloc cultivăm dragostea față de cartea frumoasă și bună.

Tinuta înv În aceasta oră din săptămână, va dispărea raportul oarecum oficial dintre învățător și elev, luându-i locul o intimitate frățască. Acum va avea învățătorul cel mai nimerit prilej de-aș apropia elevii de sufletul lui. După cum se joacă îi va cunoaște după mișcări — aici — după atitudinea lor în vorbire.

Ora aceasta îi va face pe elevii mai îndrăzneți și mai încrezători în forța lor. — Acum și se descopere sufletele micuților tăi, unul câte unul, în toate tainele lor, aici poți vedea în lumina adevărată felul lor de a fi.

Povestea deschide drumul către inima copilului, reușind să facă comunicativi — cum îi dorim — chiar și pe cei mai ursuzi.

Deviza la început va fi: distracția și plăcerea pentru copii tot timpul, având darul unei recreații.

Basmese, legendese, doinele, proverbele, ghicitorile și cimiturile poporului nostru vor forma materialul vast de care ne vom servi în această oră.

Se vor înălțura, cu desevărsire, la început, cărțile care au un scop vădit instructiv, căci numai servindu-ne de celelalte vom putea ajunge mai târziu la acestea.

Se va da preferință:

Literaturii care va fi un izvor de creație ca stimulent al voinței active, educarea curiozității și spiritului de observație, ca izvor de recreație și voieșie pentru copii

Se va mai da preferință, literaturii care să facă educația religioasă, națională și cetățenească a copilului și în fine, literaturii care va fi ajutătoare a experienței lui proprii.

Cetirea o va începe învățătorul, căutând a da glasului său tot farmecul cerut de cuprinsul bucății. Acum datorită cuprinsului — care e pe placul copilului — cetirea model își va face și mai mult efectul, elevii căutând a imita la rândul lor pe învățator să facă interesanți.

Herbart zice: „Cea dintâi condiție a unei școli e că învățătorul să stăpânească într-un grad înalt arta povestirii”. Se pretinde aceasta înv. și pe drept cuvânt și acei care nu e, poate deveni prin exerciții.

Învățătorul să-și însușiască mai dinainte povestea în fondul ei și s-o simtă.

Să se apropie de graiul local obișnuit copiilor.

Pe cât se poate, să întrebuințeze forma directă, dialogată.

Nu se fac digresiuni nici explicări în cursul povestirii și nici imediat după povestire.

În fine, se vor utiliza toate mijloacele auxiliare de expresie modulația vocii, mimica, gesturile dar în chip natural.

Nu se va căuta niciodată să se tragă învățături morale nici din lecturi și nici din povești, lăsând aceasta în grija asociațiilor spontane cari își vor urma cursul lor regulat, în sufletul copilului.

Procedând astfel, vom avea fericirea să stimulăm în elevi dragostea de carte și de tot ce e frumos și înalt.

DUBENSCHI D. OCTAVIAN.

CUNOAȘTEREA LUMII PRIN SIMȚURI

Răspunsurile care s'au dat asupra acestei probleme, ar putea fi grupate în trei clase și aranjate în ordine cronologică, în ordinea apariției lor ar fi: I. *realismul*, II. *idealismul* și III. *fenomenalismul*.

Vom spune câte ceva despre fiecare teorie, insistând mai mult asupra ultimii teorii »Fenomenalismul«, care, credem că este elaborațiunea cea mai corectă a raționamentului, satisfăcând pe deplin cerințele sufletului nostru.

I. *Realismul*. Această teorie afirmă că'n afară de noi, de ființa, de cunoștința noastră, există o altă lume reală, lumea corpurilor asupra căreia se îndreaptă conștiința noastră.

Ea (conștiința) recepționează imaginile — corpurilor așa cum sunt în afară de noi și le păstrează înainte.

Toate imaginile pe care le avem în minte sunt copii pe care conștiința le face după obiectele reale ale lumii.

Realismul prezintă două forme: *realismul naiv* și *critic*.

Realismul naiv, spune că mintea recepționează imaginile din afară, după cum oglinda recepționează imaginile obiectelor ce trec prin fața ei. *Realismul critic*, are aceeași convingere, însă aduce o mărginire realismului naiv.

Spune, că în lumea din afară există într'adevăr obiecte. Mintea le recepționează imaginile, dar ele nu sunt absolut identice cu obiectele, deoarece nu întră direct în conștiință, ci prin intervenția simțurilor.

După cum lumina întrând printr'un geam colorat, se colorează și ea, tot așa și imaginile obiectelor sunt colorate, sunt modificate de simțuri.

II. *Idealismul*. Adepții acestei teorii, critică teoria precedentă, spunând că realiștii nu au dreptate.

Nu putem cunoaște lumea așa cum este — zic ei — pentru un motiv plauzibil.

Oare conștiința noastră comunică direct cu obiectele din jurul nostru? Nu, ci prin mijlocirea simțurilor (ca prin niște ferești).

De aceia imaginile nu sunt copii exacte, ci copii mai depărtate de lumea reală.

Iată un prim motiv.

Dar, oare simțurile înregistrează excitații de tot felul? Avem simțuri pentru tot felul de excitații? Nu.

Nu avem de exemplu simțuri pentru excitațiile undelor electrice, ce circulă prin aer.

Deci nu putem spune că, cunoaștem lumea așa cum este, ci numai în parte, pentru care avem simțuri să le recepționăm.

Poate că prin văzduh circulă forțe, spirite și noi nu le cunoaștem.

Și simțurile noastre, lucrează pe o scară întinsă, percepem toate vibrațiile?

Știm că simțul văzului percepe numai între 26 — 40.000 vibrații.

Mai sus, sau mai jos, nu poate percepe. Așa că ceace se petrece dincolo de acest prag nu cunoaștem.

Dar chiar perceperea aceasta, ajunge în conștiința noastră, așa cum este ea în sine?

Simțurile ne pot înșelă.

În lumea din afară nu există sunete, culori, ... ci numai vibrații.

Noi percepem vibrații și elaborăm senzații.

Aceasta este critica pe care o face idealismul, raționalismului.

Atunci cum cunoaștem lumea?

— Urmează. —

(După prof. Dr. Bănsănescu; Petrovici, prof.)

RAMSES.

PENTRU AVIAȚIA ROMÂNĂ

Pe sub cerul României, umblă păsări mari de fier.

Nu le pasă lor de vânturi,

De călduri, sau de ger.

Ele imitează sborul vulturilor din Carpați,

Și păzesc să nu mai fie

— Frați de frați — înstrăinați.

Unde-i doamne, unde-i Vlaicu?

Să s'avânte în falnic sbor,

Ca un rege să plutească, maestos în fruntea lor,

Unde-i vechiul, unde-i mintea geaniului Român?

Care se-a'ndrăsnit o clipă pe Carpați a fi stăpân!

A căzut în vecinicie,

Tras de dorul unui vis,

Pentru care cerurile

Multora li s'au deschis.

Dup'atâtea suferințe Dumnezeu ne-a miluit,

Însă duhul rău nu doarme în apus și răsărit.

Dacă ne-or sili dușmanii să ne'ncăerăm în zări,

Sfânta cruce să ne-ajute paza dulcei noastre țări.

Pentru sufletele celor opt sute de mii eroi,

Aviația Română cere jertfă dela noi.

Dați Români cu dor de țară,

Dați cu toți și voi copii,

Și strigați — Osana! Pace Ție! — dulcei noastre Români.

Însă noi nu vrem războiul

— Obiceiul barbar, păgân! —

Dar când alții se'narmază,

Nu vom sta cu mâna'n sân!

G. B.

CĂRȚI, RECENZII

I. C. PETRESCU:

REGIONALISMUL EDUCATIV

(Edit. Inst. ped. Român — București).

Autorul începe prin a descrie centralismul sălbatic al regiilor francezi, pentru a învinge spiritul centrifugal. Ca să nu fie sufocată cultura franceză, de către centru, s'a recurs la valorile ridicate din regiuni. Pionierii acestei acțiuni: A. Comte, Le Play, Demolins, de multă vreme, dau luptă spre a redă viața provinciilor și cu aceasta spiritului francez. Germania oferă, iarăși, un frumos exemplu. La Weimar, s'au ținut vorbiri frumoase de unificare, totuși, nu s'a trecut peste viața regională a diferitelor state germane. Incercări de descentralizare s'au făcut și la noi în 1918 și 1929. Legea inv. dela 1924 nu exclude regionalismul.

Structura sufletească a omenirii s'a modificat după influința atmosferei, a solului, a faunei și a florei, împreună cu diferențierea oamenilor după rase. Copilul are în fața naturii, aceeași atitudine ca și primitivul a cărui fază de existență o reproduce prescurtat.

Regiunile noastre: de munte, deal și șes dau o diferență de structură sufletească, ce se observă mai bine la copiii de clasa I. Școlarele n'ar trebui să neglijeze acest lucru, ci să ia exemplul frumos, oferit de „școala de munte dela Predeal”.

Regiunea geogr. și ocupațiunea predominantă are o legătură cu regiunea culturală și imprimă caracterul ei culturii respective. În vechiul regat avem cultura franceză, în Ardeal cea germ. și în Basarabia cea slavă. Efectele acestor culturi nu trebuiesc nesocotite. Din punct de vedere istoric regiunea este realitate și ea trebuie avută în vedere. Circumspecția pedagogului și teama de a preconiza educația regionalistă spre a nu slăbi unitatea politică, fiind noi un popor nou, nu e fondată. Comparația dezvoltării regionaliste din alte părți ne arată că s'ar putea aplica și la noi fără nici o teamă. Region. din punct de vedere ped. și psihologic nu este o nouătate. Sufletul omenesc crește încunjurat de mediul încunjurător. Copilul jucându-se cu lucrurile din jurul lui își câștigă multe cunoștințe până a veni la școală. Principiul de frunte, care se încadrează foarte bine în region., este pr. intuiției. Felul organizării n'are importanță! Conținutul numai trebuie să varieze.

În capitolul II, tratează metoda ed. regionaliste, care trebuie

să pornească și să se sprigine pe intuiția directă a lucrurilor și a fenomenelor. Metoda region. este și se impune ca »un corolar al principiului intuiției«, valoarea căruia nu o contestă nimeni, azi. Metoda aceasta să se aplice până la epoca pubertății copiilor, căci deaci încolo tinerii pot înțelege valorile culturii umane. În școlaele primare este locul acestei metode.

Patrick Geddes a fondat reg. în Anglia, *Valentin Bell* a făcut frumoase experiențe la *Lamberth*, în Franța, la *Parthenay*. Se cercetează istoria regiunii, elevii complectând bibliografiile subiectelor date. Excursiuni. Obiectele de învățământ se aduc în legătură cu geografia și istoria regiunii. S'a introdus ca obiect aparte, studiul regiunii.

Mai departe, autorul plasează »chestiunea în cadrul ped. științific« arătând că, cercurile de cunoștințe cresc deodată în școlar, trecerile dela unele cunoștinți la altele se face lent, dacă școala rupe cu realitatea din care vin ei, elevii nu reușesc să aibă o privire unitară despre lume și viață ci, *devin robi ai cărții*. Metoda arătată înlătură răul și încheagă în unitate diferitele cunoștinți, lărgeste orizontul elevilor și sădește *virtuți active*.

În ce privește laturea practică, recomandă metoda centrelor de interes și pe cea monografică, ca fiind cea mai bună, studierea sistemului propus de Otto Karstädt, care propune: Să fie introdus elevul în viața imediat înconjurătoare, adâncind și clarificând cunoștințele copilăriei, prin atingerea nemijlocită și imaginația copilului. Recomandă, mai departe, înființarea de muzee regionale și închee spunând: »Nimeni nu se poate integră națiunii, înainte de a se fi simțit parte din totul sensibil, care e familia și comunitatea cea mai apropiată, care e satul.

Sentimentul se desvoltă ca și gândirea. El câștigă orizonturi din ce în ce mai largi, dar forța tuturor radiază din cele inițiale. O legătură a cetățeanului român de glia strămoșească, de care se desparte, azi, cu atâta ușurință, nu se poate realiză, decât prin cunoașterea temeinică și prin iubirea tuturor urmelor concrete lăsate de generațiile trecute în localitatea și în regiunea în care trăește.

Numai o legătură strânsă cu natura și cultura locală poate stimulă forțele, creatoare ale tinerelor generații. Și acest țel, pe care școala trebuie să-l urmărească, nu-l poate atinge, decât printr'o educație regionalistă«.

M. L.

CUCURIGU! CHICHIRI!

Allegretto *N. Săcu*

The musical score is written on three staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a 2/4 time signature. The tempo is marked 'Allegretto' and the dynamics are 'mf'. The lyrics are: 'cu cu cu gu - chichiriu! Zic co co si n zori de zi'. The second staff continues the melody with lyrics: 'Desteptand pe lu cră tori, Se tărăn și ser - vi tori'. The third staff concludes the piece with lyrics: 'Iar mi cu ții drăga lași, Tot mai dorm că's copilași.' The score ends with a double bar line.

2. Cucurigu! Chichiri!
 Zic cocoși'n zori de zi.
 Păsările 'ntruna cântă,
 Și prin crânguri se avântă;
 Iar micuții drăgălași,
 Tot mai dorm, că's copilași.
3. Cucurigu! Chichiri!
 Zic cocoși'n zori de zi.
 Să se-adune lângă casă,
 Păsările pentru masă;
 Iar micuții drăgălași,
 Tot mai dorm, că's copilași.
4. Cucurigu! Chichiri!
 Zic cocoși'n zori de zi,
 Dar acum e ziu'afară.
 Și din pat, încep să sară
 Și copiii'n fuga mare,
 Că e timpul de sculare.

— **Cursurile de vară pentru organele de control școlar și învățători.** Ministerul instrucțiunii a hotărât să înființeze, pentru prima oară la noi, cursuri de vară destinate unei mai bune pregătiri a organelor de control în învățământul primar, subvizor, revizori și inspectori școlari.

Aceste cursuri se vor ține în cursul lunii Iulie la școala normală din Predeal, cei chemați putând să beneficieze de obișnuita vilegiatură care se face în această stațiune climaterică.

Cursurile vor consta din conferințe, propuneri și discuția asupra celor mai bune metode pedagogice și de control școlar.

Ministerul va desemna pe conferențieri și va întocmi programa cursurilor.

*

Pentru complectarea cunoștințelor și pregătirea didactică a învățătorilor se vor ține, deasemenea cursuri în lunile Iulie și August, în serii, la școala de misionare din Văsenii de Munte. La aceste vor fi chemați câte 3 sau 4 învățători din fiecare județ.

Concomitent cu acestea, se vor mai ține cursuri pentru predarea de cunoștințe de îndesetniciri practice.

Aceste cursuri se vor ține la școala normală din Deva pt. învățători și la liceul de fete din Sighișoara pt. învățătoare.

COOPERATIVELE ȘCOLARE

(*Urmare și sfârșit*).

Despre administrarea Societății, adunarea generală

Art. 13. Adunarea generală se întrunește o singură dată pe an între 15 Iunie și 1 Iulie.

Toți membrii vor fi vestiți prin publicare și anunțuri scrise și lipite pe ușa șeolei, cu 10 zile înainte de ținerea ei. Anunțurile scrise vor cuprinde și ordinea de zi a adunării.

Art. 14. Adunarea se poate ține numai dacă sunt prezenți jumătate plus unul din numărul membrilor înscriși. Dacă sunt mai puțin de jumătate plus unu adunarea se amână pentru una din zilele următoare care se va fixa în convocarea primei ședințe și care se va ține cu orice număr de membrii.

Art. 15. Adunarea va fi condusă de președintele consiliului de administrație.

Fiecare adunare alege doi secretari și doi membrii de încredere.

Art. 16. Adunarea generală are următoarele însărcinări:

a) Să discute tot ce este pus la ordinea zilei.

b) Să aleagă consiliul de administrație și cenzorii.

c) Să aprobe socotelile bilanțului și să spună cum să se împarte câștigul.

d) Să dea descărcare consiliului de adunare de tot ce a făcut.

e) Să ia tot felul de măsuri pentru bunul mers al societății.

Art. 17. Hotărârile se iau cu majoritate de voturi. Votările adunării generale se fac prin ridicare de mâini, iar alegerea persoanelor prin vot secret. Votul secret se poate cere de 10% din membrii prezenți și pentru alte chestiuni.

Art. 18. Conducerea societății este încredințată unui Consiliu format din 9 membrii. În consiliu se vor alege cel puțin 3 elevi din ultima clasă și câte un elev din celelalte clase. Dacă școala e mixtă se va alege în consiliu și cel puțin 3 fete. Mandatul membrilor din consiliu durează 3 ani înlocuindu-se câte o treime în fiecare an.

Art. 19. Consiliul alege din sânul său în fiecare an un președinte și un secretar. Deasemenea numește un cassier și un vânzător al magazinului.

Președintele societății este de drept directorul școlii sau un alt profesor delegat de el.

Art. 20. Președintele convoacă consiliul în scris ori de câte ori are nevoie, spre a se sfătui asupra celor ce sunt de făcut. Se va convoca cu cel puțin de două ori pe lună, în timpul când nu sunt lecții.

Art. 21. Consiliul are următoarele datorii :

a) A executa și a observa ca să nu se calce statutele și hotărârile adunării generale.

b) A primi membrii noi în societate.

c) A numi pe vânzători, căutând a pune elevii cinstiți și cu purtări frumoase în acest post.

d) Consiliul e răspunzător de întreaga avere a societății.

e) Consiliul e dator să verifice pe vânzători la fiecare lună odată, spre a se convinge de mersul societății.

f) Consiliul poate cumpăra tot felul de lucruri trebuincioase elevilor.

g) Stăruie să se îndeplinească toate scopurile societății.

Art. 22. Membrii consiliului cari lipsesc nemotivat dela trei ședințe consecutive, vor fi înlocuiți cu alți elevi. Cenzorii în înțelegere cu consiliul vor numi pe cei cari să-i înlocuească.

Art. 23. Președintele are următoarele datorii :

a) Să semneze corespondența și actele societății.

b) Să comunice autorităților superioare socotelile societății după încheierea lor.

c) Să supravegheze pe cassier și pe vânzător.

d) Să facă comenzi împreună cu consiliul și cu vânzătorul pentru cele ce trebuiesc magazinului.

e) Să dea ordin de plată pentru.

Art. 24. Cassierul se numește de consiliu pe răspunderea sa. El trebuie să fie un elev cinstit cu purtări frumoase. Cassierul încasează orice sumă ce se depune pentru societate, fie de către membrii, fie de către vânzători, liberând chitanțe convenite din registru. El face plățile pentru mărfuri din ordinul președintelui, tăind bon din registru, la care adaogă actele ce arată pentru ce s'a făcut plata. Fondurile societății se păstrează de directorul școlii într'o casetă sau se depun la o bancă sigură.

Art. 25. Vânzătorul se numește de consiliu pe răspunderea sa. Acesta, pe lângă faptul că trebuie să fie cinstit, trebuie să aibă și îndemânare în vânzare. Să fie deștept și să nu ceară mai

mult dela cumpărător. Consiliul va face o listă de prețuri și o pune la vederea tuturor. Când cineva reclamă că a fost înșelat consiliul dacă găsește vinovat pe vânzător, îl dă afară.

Comisia Cenzorilor

Art. 26. Adunarea generală alege în fiecare an trei cenzori și trei supleanți din elevii ultimilor clase.

Art. 27. Supleanții înlocuiesc pe cenzori când aceștia nu-și mai îndeplinesc datoria.

Art. 28. Cenzorii au următoarele îndatoriri:

1. A verifica pe cassier odată pe lună, iar pe vânzători odată la 2 luni, făcând inventar.

2. A completa în înțelegere cu consiliu locurile vacante în consiliu. Cenzorii pot lua parte la ședințele consiliului și a face să înscrie în procesul verbal părerile lor.

3. A controla socotelile la sfârșitul anului, arătând adunării generale cum a mers societatea.

Bilanțul, beneficiile, fondul de rezervă

Art. 30. Anul social se începe la 1 Septembrie, se termină la 1 Iulie al fiecărui an. La finele anului social consiliul și cenzorii fac inventarul tuturor valorilor și încheie bilanțul general și Contul de Profit și Pierdere.

Art. 31. Bilanțul trebuie să cuprindă:

1. Avera societății și anume: a) Bani aflați în cassă și mărfurile din magazie socotite pe prețul de cumpărare, b) Mobilierul societății, c) Orice alte valori al societății sau sume de incasat.

2. Datoriile societății și anume: 1. Capitalul vărsat de membrii, 2. Depuneri spre fructificare ale elevilor, 3. Orice alte datorii ce are societatea, 4. Diferite fonduri, 5. Câștigul net anual.

Art. 32. Lucrările bilanțului pot fi cercetate de orice membru cu opt zile înainte de adunare generală.

Art. 33. Din câștigul brut al societății se vor scădea:

a) Cheltuelile de administrație.

b) Dobânzile ce se dau la depunerile elevilor.

c) Pierderile ce a suferit societatea.

Restul câștigului net se va împărți astfel:

13% cel puțin fondului de rezervă.

7% Consiliului de Administrație pentru munca depusă, cumpărându-li-se cărți folositoare.

3% Cenzorilor cumpărându-li-se tot cărți.

Din rest se vor face 3 părți din care o parte se va distribui ca renumerație (dividendă) a capitalului depus de fiecare elev pe timpul cât a stat. A doua parte se va da ca primă (risturnă) la asociați, în raport cu operațiile făcute cu societatea, iar a 3-a parte se va întrebuința pentru: material didactic necesar școlii, înființând posturi de curățenie, cinematograf etc., premii elevilor silitori din diferite clase sub formă de cărți după părerea d-ilor învățători ai școlii, abonamente de reviste pentru copii și ajutoare elevilor săraci dar silitori.

Art. 34. Fondul de rezervă servește la acoperirea pagubelor ce ar suferi societatea. El nu poate fi împărțit între membrii nici odată.

În caz de desființare, fondul de rezervă trece în întregime la comitetul școlar al școlii respective, care va întrebuința în folosul școlii după cum crede de cuviință.

Dispoziții generale și finale

Art. 35. Statutele de față nu pot fi modificate decât în urma unei convocări cu o lună înainte a adunării generale care singură poate să le modifice. Modificarea trebuie aprobată de instituțiunile de control ale cooperativei.

Art. 36. Societatea nu poate fi desființată dacă cel puțin 30 membrii cer continuarea ei.

Cu lichidarea vor fi însărcinați cenzorii s'o facă împreună cu directorul școlii și cu președintele comitetului școlar.

Art. 37. Drept călăuză în conducerea societății pe lângă aceste statute are legea cooperației și ordinul instituțiunilor de control și ale organelor de control ale învățământului cărora i-se supun întru toate, rugându-le s'o ocrotească și s'o îndrumeze.

CUVINTE ÎNTELEPTE

*... C'a voastră poftă de avuții nenorocește biata
lume, călcându-i în picioare pe cei mai buni și ridicându-i
pe nemernici.*

DANTE ALIGHIERI
(Infernul cânt. XIX)

INCHEEM ANUL AL DOILEA DE APARIȚIE

Cu acest număr dublu (19-20), revista noastră încheie al doilea an de existență. Ca și viața noastră dăscălească, viața revistei, în acest an școlar, a fost dintre cele mai sbuciumate, totuși fiind fermi convinși că revista, umple un gol însemnat în nizuințele noastre spirituale, am căutat să o menținem cu orice preț și cu orice jertfe. Din cauza neplătirii salariilor, abia, dacă s'au putut încasa, până la această dată, ceace s'a publicat în revistă.

A fost bine că am prevăzut din timp acest lucru reducând și abonamentul dela 120 lei la 100 lei anual, și cheltuelile, la minimul posibil.

O dare de seamă precisă și verificată de comitet se va publică, la timpul său, în revistă, din care se va vedeă cât am căutat să economisim și să facem față împrejurărilor cu foarte puținul, ce am avut.

Suntem de părere că viața acestei reviste trebuie menținută și asigurată cu orice jertfe, dar aceastea nu se poate face decât cu concursul moral și material al întregii învățătorimi din județul nostru. Noi, cei cari am lucrat mai deaproape la această revistă, suntem deciși să mergem și mai adânc cu economiile și raționalizările în legătură cu apariția și deaceia vom propune comitetului de redacție și comitetului asociației județene, ca abonamentele, pe anul școlar 1932-33 (dela Nrii 20 la 30) să se reducă. Revista nu se va mai trimite nici unui comitet școlar, dacă nu va achită abon. anticipativ, odată cu comanda.

În felul acesta, credem că, noi, din partea noastră, am făcut totul, ca să-i asigurăm viața materială. Suntem siguri că, ne-am făcut datoria pe deplin!

Odată cu aceasta aducem mulțumiri tuturor colegilor, cari ne-au ajutat efectiv, colaboratorilor, tipografiei care ne-a tipărit-o în bune condiții, d=lui subrevizor *Dogaru*, d=lui insp. *Petrescu*, d=lui dir. *Sporea* și altor oameni de bine, cari pe lângă multiplele lor ocupațiuni au mai găsit timpul necesar, să colaboreze cu prețioasele lor lumini la revista noastră.

REDACTIA și ADMINISTRAȚIA.

CRONICA MĂRUNTĂ

— **Apel către Tineretul Intelectual Român.** *In vremurile acestea de criză materială și morală, țările vecine nouă se înarmează. Exemplul Rusiei e de ajuns.*

Păstrarea României întregite prin jertfe mari și scumpe, fiilor celor morți pe ogorul datoriei presupune cunoașterea realităților și conformarea mentalității noastre în acord cu această cunoaștere.

Preocuparea de căpetenie a celor ce mâine vor fi chemați a da directive dela locul de mare răspundere trebuie să fie aceea a unei reale pregătiri intelectuale.

Ca buni români însă mai avem o datorie către țară: de a fi aderenții curentului naționalist constructiv

Apărarea națională prin inzestrarea patriei cu o aviație puternică și un formidabil laborator aerochimic devine postulatul existenței noastre de mâine.

In vederea acestui scop, lucrează Asociația Română pentru Propaganda Aviației (A. R. P. A.) și pentru a îndruma tineretul intelectual român în aceeași direcție a creiat Secțiunea Tineretului Aviatic Român (T. A. R.)

Tineretul Aviatic Român este alcătuit din elevi studenți și titrați, constituiți în grupări școlare și organizați în cadrele A. R. P. A., al cărei scop este cunoașterea problemei apărării naționale.

In prima ordine de idei este propaganda aviației în rândurile tineretului intelectual, menit a ajunge mâine la locuri de mare răspundere.

De temelnică sa inițiere în cunoașterea realizărilor moderne ce servesc progresul economic și în aceeași măsură ca mijloc de apărare în vremuri de restriște, atârnă siguranța clipe'or de mâine.

Implinirea programaticelor năzuințe ale noastre e în directă legătură cu receptivitatea sentimentului național al celor către care ne îndreptăm gândul și chemarea noastră.

Tineri și tinere români (românce), strângeți rândurile în jurul organizației T. A. R., arătând astfel tuturor ce poate înfăptui generația noastră.

Președintele Tineretului Aviatic Român A. R. P. A.

ȘTEFAN I. MACRI, avocat.

Pentru informațiuni și înscrieri, vă veți adresa Secretariatului General al Secțiunii — București 1, Str. Lipscani Nr. 3 et. I. Tel. 311/99, orele 18—19.

— *Cercul Cultural Hunedoara.* În ziua de 17 Aprilie a c. a avut loc în oraşul Hunedoara şedinţa cercului cultural. Cu toată situaţia grea de astăzi, au luat parte aproape toţi înv. din cerc. D=na Suci, învăţătoare la şcoala de copii mici, a ținut o lecție practică, tratând despre „*Legenda ghiocelului*”. La critică a vorbit Dl. Pavel Popescu, ridicându-se contra disciplinei militariste în şcoală, contra dresurei care tinde spre distrugerea personalităţii elevilor, preconizând o şcoală a libertăţii, şcoală creatoare a adevăraţilor oameni independenţi şi capabili a se conduce singuri. Declară, cu toate acestea, lecţia pe deplin reuşită. Dl. A. Constantinescu, subliniază importanţa libertăţii în şcoală, cu observaţia că în împrejurările materiale de la noi nu se poate aplica principiul libertăţii integrale.

La ora 10 a. m., învăţătorii iau parte la serviciul divin. Răspunsurile liturgice au fost date de corul »Doina« sub conducerea D=lui A. Constantinescu.

În şedinţa intimă a conferenţiat Dl. Daniil Popescu — Hăşdat, despre »Mijloacele auxiliare ale învăţătorului pentru îmbunătăţirea stării săteanului«. Subiectul a fost foarte bine dezvoltat, pentru care conferenţiarul a fost sincer felicitat.

La ora 3 p. m. în sala Uzinelor de fier se începe şedinţa publică, în prezenţa unui numeros public. Un program artistic compus din coruri, jocuri naţionale şi recitări a delectat publicul.

Dl. C. Sporea, directorul Şcoalei Normale din Deva, vorbeşte despre »Rolul social al familiei în organizaţia statului«. Subiectul a fost bine documentat cu icoane din organizaţia socială din Rusia sovietică.

S’a jucat piesa de teatru »Volbură Vodă« de Lia Hârsu, instruită de Dş. Valeria Nemet — Hunedoara.

Costumaţia, în special, a fost admirabilă.

— *Învăţător superior grad sau numai titlu?* Prin legea decurând votată de parlament cu privire la recrut. membr. corp did. s’a creat o nouă categorie de înv., învăţătorii superiori, dar salariul pentru această categorie nu s’a prevăzut şi ministerul refuză să dea spunând că s’a dat numai un titlu nu şi un grad. Cei vizaţi s’au adresat contenciosului.

— *Decoraţii.* La învăţătorii din jud. nostru decoraţi cu »Regele Ferdinand« se adaugă şi numele d=lui Vasile Lucaciu, înv. în Petroşeni şi fost rev. şcolar. Felicitări!

— *O îndreptare.* Suferința ne face pe toți, mai nervoși, mai puțin răbdurii și în această stare sufletească facem și greșeli de care abia târziu ne dăm seama. În numărul trecut al revistei noastre, în articolul colaboratorului nostru, I. Barna, s'a strecurat o regretabilă greșeală, scriindu-se, în legătură cu tragica situație a neplății salariilor noastre, că s'ar fi întins o conspirație a tăcerii dela un capăt la altul al țării și că, tace Țoni, tace Forțu. Acest lucru nu corespunde realității, ci din contră, președintele asociației noastre iubit, dl D. V. Țoni a depus toate eforturile posibile, atât în parlament cât și la ministerul de finanțe să smulgă, ce bruma a putut smulge pe seama noastră. Pentru aceasta îi suntem adânc recunoscători atât domniei sale cât și domnului deputat T. Iacobescu, care l-a secondat în toate acțiunile sale și a ridicat cuvântul de-atâtea ori în parlament, pentru respectarea drepturilor noastre și rugăm pe colegi să aibă toată încrederea atât în conducătorii dela centru cât și în conducerea județeană, căci cu toții își fac datoria, în chip cu totul eroic și desinteresat. (Red.)

— *Decorarea învățătorilor din județul Hunedoara.* În M. O. No. 101 din 29 IV. 1932, s'au publicat numele învățătorilor cărora prin I. D. R. No. 516 din 23 II. 1932 li-s'a acordat semnul onorific „Răsplata Muncii” pentru 25 ani în serviciul statului. Iată lista lor: I. Stăneasă, Cst. Răsădean, P. Incicău, Marg. Navradi, I. Micu, V. Iacob, P. Doroga, A. Olariu, D. Rădoiu, Aug. P. Bociat, P. Lazar, P. Mateeș, Z. Lucaciu, Irina Damian, I. Mateeș, I. Jula; A. Stănilă, P. Aslău, I. Fodor, I. Uibaru, V. Imbăruș, T. Lupea, I. Popovici, I. Sântimbreanu, Z. Oană, A. Popovici, F. Titz, V. Șerban, I. Giurgiu, I. Olariu, N. Boteanu, L. Suci, S. Chirilă, N. Savu, I. Comșa, G. Pașca, A. Tordai, I. Ciora, L. Tordai, O. Munteanu, T. Nistor, L. Lazar, Nic. Popovici, Ana Căndea, Ana Lupan, L. Fleșeriu, P. Turcu, A. Bac, Gh. Ittu, D. Joandrea, V. Anastasiu, L. Iasfalusi, L. Reiter, D. Papai, E. Lórintzi, Ax. Popovici, N. Grozuța, A. Dubleșiu, I. Bunea, I. Bura, I. Caliman, Sab. Jula, Iudita Pop, A. Gradinar, N. Todor, I. Tătuțescu, A. Budoiu, V. Roman, T. Lungu, I. Fleșer, I. Câmpean, N. Voina, A. Vasii, Ileana Both, L. Károly, Parascha Șarudi, T. Petcu, Gh. Bota.

Ministerul a făcut o faptă bună, decorând pe acești pioneri ai culturii, cari de peste 25 ani și unii chiar de peste 30 ani, slujesc cu credință școala primară din acest județ. Revista noastră le exprimă tuturor cele mai vii felicitări și urări de bine.

— *O serbare școlară.* Membri coop. școl. M. V. Mihai, din Petrița, au dat, în ziua de 21 V. 1932, în Casinoul Societății, un festival constând dintr'o piesă de teatru, dansuri naționale și recitări. Din fondul încasat de 2990 lei, conducătorul coop., dl Fotescu, a proiectat anumite excursiuni, cu micii cooperatori.

— *Încheierea anului școlar.* La 1 Iunie cursurile incetează. Examenele de clasă suspendate. Ex. de abs. între 1—10 Iunie, în acest răstimp cu clasele II—VII, se fac excursiuni, lucrările de sinteză și concentrarea materialului. La 12 Iunie printr'o serbare școlară se încheie anul școlar.

— *Lupta pentru salarizare.* Din momentele luptelor, date de învățătorii acestui județ pentru achitarea salariilor restante, se remarcă marea adunare generală din zilele de 25, 26 și 27 Aprilie, în Deva, când cu chin cu vai s'a putut scoate o parte din salariul pe luna Februarie a. c., și adunarea dela 7 Maiu ținută tot în capitala județului. Aceste adunări de protestare contra unei mentalități barbare, ce ne înfometează și ne împinge la fapte disperate, vor rămâne dovezi strălucite de expresiunea înaltă a demnității noastre dascălești, de marele patriotism al membrilor corpului didactic și de puterea lui de jertfă nemăsurată.

Președintele asociației noastre județene, dl S. Jula, ajutat de președ. central, d. D. V. Toni, și câțiva parlamentari din județ, în două rânduri, a colindat, zile de rând, ministerele, dar în afară de promisiuni vagi, de minciuni și un acreditiv de vreo 300.000 lei, altceva n'a mai putut storce.

Lupta noastră împreună cu a colegilor din alte județe va culmina în congresul general al corpului didactic de toate gradele convocat pe ziua de 29 Maiu a. c. la București, ale cărui hotărâri decisive sunt așteptate cu mare nerăbdare de întreagă suflarea dascălească. Cei cari putem, s'alergăm la acest congres!

Spiritele adânci sunt nevoite să trăească în singurătate și în viitor.

Goethe.

„Mai multă lumină”! Se pare că în fața eternității aceasta-i lozincă tuturor marilor poeți.

Al. Vlahuță.

SUMARUL

⟨NUMERILOR 1 – 20⟩

- Anghelucă,* Poezia vieții educative.
Asistent, Serbare originală.
A. A., Pentru banca învățătorilor.
Bena și Crețu, Cântecul Regelui Carol II.
Baciu I., Salutul nostru.
Barna I., Semnalul de alarmă.
Bănățeanu, Aprecierea învăț. pe la 1845.
Bianca R. Pergola, În memoria Ellenei Key.
Băgescu D. J., Intuiția în șc. primară.
Beuran Gh., Confer. dela cercurile culturale.
Beiser El., Caracterul și folosul studiului istoriei, Problema muzicii românești (trad. după Walter Schland).
Biciulescu M., Cercet. noțiunilor aritm. la copiii de 7 ani.
Băilă A., Culegere de poezii pop.
Bogza M., Educ. voinței (rec.) Noul subrev. școlar.
Broser I., Scrisoare din Germania.
Bura I., Moș Crăciun.
Brătulescu, Cercul cultural Leșnic.
Butoiu M., Disciplina școlară, Copilul privit ca ființă afectivă.
C. C. D., Viitorul jud. Hunedoara după Denes Carol.
Cerna D., Urseiu.
Cesarini V., Probleme de insp. și educ. nouă (trad.)
Crețu N., Planul analitic, Un mare scriitor popular pentru copii, Cum a ajuns un fiu de cioban rege, Ce să scriem la partea pedagogică, Planul analitic.
Ciucescu S., Pe plaiuri Huned. poezie, De ziua Eroilor.
Constantinescu A., În munții Retezatului, Apostoli din Pl. Huned., Către membri corp. Asociației, Nic. Iorga.
Comitetul de red., Gândul nostru.
Culea A. D., Școala complementară.
Cristescu C., Floarea mării (cor).
Cristea P. D., Importanța repetițiilor în învățământ.
Dan E., Veronica Micle.
Danielescu N., Inteligența copiilor și școala.
D'Alecsandro F., Anatole France și copilăria.
David Alexiu, Import. unei reviste dascălești în jud. nostru, În lupta pentru cucerirea drepturilor noastre.

Impresii dela excursiunea ped. din Germania:
 Școala pr. No. 45 Dresda, Școala de pădure
 Dresda, Șc. No. 55 Lipsca, Șc. pr. r. cat.
 Colonia, Organiz. înv. germane, Științele și in-
 vențiile în Germania, Cercetășia, excursiile și
 căminele tineretului din Germania, Muzeul de
 igienă Dresda, La nostra Donna (Pinacoteca
 Dresdei) — Iubirea de copii la marile genii ale
 lumii, Patriotism de fapte nu de vorbe, —
 Școala pop. din Făgăraș, Creați șc. active
 condițiile dezvoltării ei integrale, Selecțiunea
 capacităților, Principiile și practica șc. active,
 Educația în familie (recensii).

- Dolhanu I.,* La doi stăpâni.
Dubenschi O. D., Poveștile în șc. primară, Ora de povești.
E. N., Amintindu-ne de Kerschenschteiner (trad).
Enescu G., Metoda centrelor de interes.
Ferrière A., Școala senină din Agno.
Fotescu Gh., Ștefan Staicu, Cooperat. școlare.
Gewaert, Somnul lui Isus (colindă).
Hartwig Fr., Imn românesc (arm. după Vidu).
Hosszu P. L., Muzeele șc., Industr. carbonif. din V.=Jiului,
 Desen. I. pr., Culegeri pop.
Ittu G., C. Brâncoveanu, Cei doi căl. (lecții practice),
 In amintirea prof. Dr. P. Șpanu.
Ittu T., Import. scris=cetitului și metod. fonomimic.
Ivașcoiu E., Mi-e dor (poezie), Personalitatea și ținuta înv.
Jula S., Aviz, Proces=verbal, Cuvinte de mulțumire.
Kiriac, Vântuleț ce treci prin flori (cor), Du-te iarnă (cor).
Lucaciu V., Domnilor colegi.
Lazar P., Petru Rusu.
Măgură I., Incepe școala, Sfârșit de an școlar.
M. L., Școala Normală din Hațeg, Cooperația în
 școala pr., Regionalismul educ. (recensii).
Mărgineanu V., Religia și intelectul, Puterea cuvântului.
Mareș V., Psihologia configurației, Școala în munții moșilor.
Mânduc I., Să înființăm banca învățătorilor.
Manea N., Familia și școala în desv. copilului, Let. Codea.
Mermezeu I., Temeliile înv., Durerea cea mare a dascălilor.
Militaru V., Ploaia și soarele, Harul crinului (poezii).

- Mihu I.**, O lecție de istorie.
Mironescu Gh., 50 ani dela nașterea lui M. Sadoveanu.
Morțun I., Congr. învățătorilor, Adunarea gen. a subsecției, Aurel Pinteș, Un coleg dispărut, Interesul și disciplina.
- Mozart**, Frumoasă ești o țară (cor).
Nemet V., Cântece populare, Ghelar.
Oana V., Toamna, Ecouri, Vișelor mele (poezii).
- Petrescu P. R.**, O necesitate culturală, Rectificări cu bune intenții, Ca exemplu, La vremuri noi, metode noi.
Popescu D., Glande cu secr. internă, Carnaval, Pe urmele copilăriei, Legenda m. Prislop, Domus redivivus, Indrumări pentru lucrări scrise (rec.)
Popagoga V., Cuvântare de ziua mamei.
Popescu P., Realizări în leg. cu șc. activă, Școala și copilăria, Al nimănu, O pagină din Anat. France.
Popa V., Psihologia copilului și adolescentului.
Redacția, Către abonați, Un adevărat coleg, În anul al II-lea, Nevoia cea mare a școlilor primare.
- Ramses*, Gânduri.
Roșca Greci, Ziua colindeților.
Rusu V., Corespunde șc. act. principiilor școalei active?
Rusu P., Cântarea în șc. primară, Cum s'ar putea predă înv. istoriei mai intuitiv, Cercurile culturale.
- Sadoveanu I.**, Lucru manual în șc. primară.
Sadoveanu M., Domnul Trandafir.
Saxu N., Cucurigu Chichiri.
Sîmoiu P., Către un inspector.
- Solomon V.**, Bogățiile miniere ale Rom. jud. Huned., Recensământul populației urbane din jud. Hunedoara.
Sporea C., Pregătirea înv. în vederea culturii poporului, Transilvania (lecție pr.)
Sporea N., Glosă, Cetatea Devei (poezii).
Sporea E., Să fie blăstămat rachiul, Ionicuță Sândulescu.
- Stan C.**, Unitarism ori naționalism?
Stânca I., Învierea lui Isus, Alegerea apostolilor (lecții pr.)
Teodoru O., Latinității (poezie).
Trifoiu I., Trebuie să murim de foame.
 * * * La o rândunică, Elzorab, Balada, Colindă,
 * * * Colindă col. pop. (armonizări, coruri).
 * * * Probl. supravegherii învățământului (recensie).

OFICIALE

— Vă comunicăm ord. No. 52.472/932, Ministr. Dezastrul inundațiilor, produs în bună parte prin defrișarea pădurilor regulate a cursurilor de ape, pune de azi înainte o răspundere și în seama școalei. Educația obștească în respectul copacului începând dela copii, ajutorarea pentru păstrarea și refacerea pădurilor, va trebui să intre de acum și în obligațiile învățământului nostru teoretic și practic. Ziua sădirii pomilor și a copacilor este cel mai bun mijloc de educație populară pentru a ajunge la realizarea acestui scop, când se pot arăta asistentei toate foloasele ce le aduce copacul. Practica aceasta repetată de mulți ani a devenit un obicei, mai ales în țăările Apusului. Atât Casa Pădurilor cât și Min. Dom. <Dir. regimului silvic> stau dispoziția ș. a societăților cult. cu puietii de plantat prin organele în subordine. Ocoalele silvice au ordine să aleagă locul de plantat să pregătească puietii necesari, astfel ca fiecare școală să-și formeze arboretul său îngrijit ani de-a rândul prin școlari. Veți da deci ordine urgente școlilor să intre în contact cu ocoalele silvice, pentru a *rândui împreună ziua sădirii copacilor*. În afară de asta, veți recomanda școlilor să lucreze la plantări cu plată, pe terenurile fixate de ocoalele silvice. Firește la această muncă vor participa numai elevii din cl. V. VI. VII. <cursul complementar> timp de o săptămână. Plata ce se va face de către ocoalele, conform ordinului dat de Casa Pădurilor, va rămâne școlarilor, după ce se va da o cotă de 1/4 sau 1/2 comitetului școlar, în urma înțelegerii luate cu comitetul.

Și pentru ca plantările pe terenurile destinate împăduririi să fie cât mai instructive, veți lega de aceste munci anumite lecturi și convorbiri. *Cartea Pădurilor* întocmită de D-1 A. D. *Culea* în aceste scopuri, vă stă la dispoziție la cerere (câte un exemplar de fiecare școală.)

Cons. Dir. Gen.: ss. *Ap. D. Culea*. Șeful serv.: ss. *Stratulescu*.

— Rev. școl. cu ord. 1900 comunică ord. Minist. No. 51.900/932 prin care se recomandă *Cartea de vacanță* al d-nei El. Cordoneanu fără însă al impune nimănui.

Subrevizor școlar:
IOAN ST. DOGARU.

Șef. de cancelarie:
CÂMPEAN.

DELA ADMINISTRAȚIE.

Am primit abonamentul la revistă pe anul școlar 1931—1932 în suma de 100 lei dela Dl Hurel Precup înv. în com. Agârbiciu, județul Târnava-Mare.

Am primit câte 50 lei de persoană ca abonament la revistă pe timpul dela I/IX, 1931 și până la 29 Februarie 1932 dela următorii colegi:

Prin Dl Sabin Jula înv. dir. Simeria am primit 1250 (Unamie două sute cincizeci) lei dela următorii colegi din circumscripția de plată I. Simeria; Silvia Suciu, Alexe grădinar. S. Ardean, I. Demea, V. Rusu, A. Badoiu, A. Băslău, S. Bâldea, M. Boboc, E. Voicu, I. Jula, A. Lazar, C. Popescu, M. Ciomaș, T. Precup,

Adresa destinatarului:

Nicolae Bembea subscris

Sibiu

Com. Sibiu

Jud. Hunedoara

p. Saliste

S. Radu, S. Jula I. Pop, Șt. Körmöczi, Ag. Gola, E. Csürös, I. Andel, J. Morfan, Nat. Jordăchescu și I. Boscăneanu.

Prin Dl Const. Răsădean înv. Bretea-Mureșana am primit 1100 (Unamie unasută) lei dela următorii colegi din circumscripția de plată VIII. Iliă: C-tin Răsădean, E. Boboc, I. Păunescu, V. Minulescu, I. Dan, Gh. Crișan, E. Gofin, V. Stroa, A. Ciocan, I. Ioan, N. Pătrășcoiu, P. Zamfir, V. Muntean, V. Crișan, C. Ghișa, N. Dumitrescu, V. Cornescu, N. Rău, V. Pop, Gh. Vodislav, I. Olariu și M. Petușcu.

Prin Dl Gheorghe Părău înv. dir. Hașeg am primit 1500 (Unamie cincisute) lei II rugăm a ne trimite numele colegilor cari și-au achitat abonamentul pentru a-i putea trece și noi în registrele noastre și a-i chita la acest loc

Prin Dl Șt. Pau înv. dir. Pui am primit 1230 (Unamie două sute treizeci) lei dela următorii colegi din circumscripția de plată XVI Pui: M. Tămăș, Gh. Jonescu, Traian Dăian, M. Danciu, M. Cincora, L. Cincora, Valeria Cincora, I. Mărcuș, A. Rădulescu C-tin Cârstea, A. Hătărescu, Fr. Stoichița, L. Dăisa, Iosif Chimerean, I. Bora, Br. Bura, A. Mohan, P. Golumbean, N. Fota, M. Gligor, Sp. Rădulescu, Const. Voicu, Nic. Popa, El. Munteaș și A. Lazar.

Prin Dl Gheorghe Potescu înv. dir. Petrila am primit 50 (Cincizeci) lei încasați dela Elena Sabo Petrila No. 2.

Prin Dl Emil I. Ciocoianu înv. Orăștie am primit 1220 (Unamie două sute douăzeci) lei dela următorii colegi din circumscripția de plată XII. Orăștie: Nica C-tin și I. Crăciun dela I IX. 1931—29 II. 1932 iar pe timpul dela I Martie 1931 și până la 31 August 1932 tot, câte 50 lei de persoană dela următorii: N. Crețu, Emil I. Ciocoianu, A. Lupan, M. Roșca, A. Căndea, M. Drăgulescu, L. Sântion, C-tin Nica, I. Grigor, C. Gărdiașu, I. Ștefan, C. Barbonie, Dula Adam, Gh. Pemișan, Emilia Popovici, I. Popa, A. Stroia, E. Drăgan, N. Todor, V. Crăznic, I. M. Tacu, Irina Trif și Felicia Marcu.

Am mai primit câte 50 lei de persoană ca abonament la revistă pe timpul dela I Martie 1931 și până la 31 August 1932 dela următorii colegi:

Prin Dl Gheorghe Potescu înv. dir. Petrila am primit 950 (Noă sute cincizeci) lei dela următorii colegi din circumscripția de plată XIV. Petrila: Gh. Potescu, Laurenția Reiter, M. Vasilescu, L. Jafalust, El. Nevelicz, S. Popescu, E. Herșeg, D. Păpay, N. Cristoceca, I. Teacă, Dtru Goșa, Cr. Cristescu, Francisc Adorjan, D. Ilie, I. Girip, C. Știrbu, A. Olimoiciu, E. Doboș și Gr. Ionescu.

Prin Dl. Oct. Dubenschi înv. Cugir am primit 1200 (Unamie două sute) lei dela următorii colegi din circumscripția de plată XI Cugir: Gh. Enăchescu, V. Îmbăruș, L. Lakatos, Oct. Dubenschi, D. Esca, Tr. Lapea, E. Constantinescu, E. Negulescu, C. Lupșe, Tr. Pavel, E. Mărginean, A. Popovici, Pavel Zamora, L. Ștefereanu, E. Florea, M. Muntean, I. Dabița, Gh. Molodof, Jeane Oltean, Ben Victoria, N. Andrișoiu, Blada Gheorghe și El. Dumitru. Suma de 50 lei refuzată dela Dna El. Molodof s'a trecut în contul sofului dsale Gh. Molodof înv. Vinerea ca abonament la revistă pentru anul școlar 1932—1933.

Comitetul școlar Alun 50 lei.